

Dilatatieve Cardiomyopathie (DCM) bij de hond

Wat is dilatatieve cardiomyopathie?

Bij de hond zien we met enige regelmaat een aandoening van de hartspier, dit gaat meestal om dilatatieve cardiomyopathie (DCM). In tegenstelling tot de klepafwijkingen zien we deze aandoening vooral vaak bij grote rassen. Bij DCM wordt het hart erg groot en de spierwand erg dun waardoor uiteindelijk de hartspier minder goed kan samen trekken. Daardoor heeft het hart steeds meer moeite om het bloed rond te pompen, met ernstige gevolgen! Omdat dilatatieve cardiomyopathie bij een aantal rassen vaker voorkomt, is een erfelijke achtergrond waarschijnlijk.

Er komen ook andere vormen van cardiomyopathie voor, maar deze vormen zijn zeldzaam. Er bestaat ook HCM (hypertrofische cardiomyopathie) en bij de boxer een aandoening die ARVC (arytmische rechter ventriculaire cardiomyopathie) heet. De diagnostiek van deze aandoeningen verloopt hetzelfde als de diagnostiek van DCM.

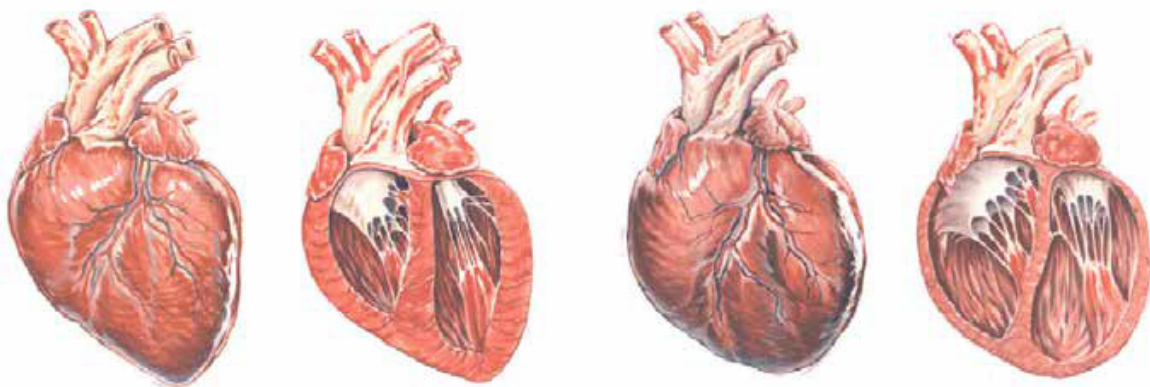
Bij welke rassen komt het voor?

Bij de volgende hondenrassen zien we meer dilatatieve cardiomyopathie dan bij andere hondenrassen: Boxer, Cocker Spaniël, Deerhound, Dobermann, Duitse Dog, Duitse Herder, Ierse Wolfshond, Sint Bernard en Newfoundland

Symptomen van DCM

Honden die aan dilatatieve cardiomyopathie lijden kunnen één of meerdere van onderstaande symptomen vertonen. Heeft uw hond last van één of meer van onderstaande symptomen, dan is het goed om uw hond te laten onderzoeken door uw dierenarts.

- Verminderd uithoudingsvermogen
- Toevallen
- Hoesten
- Oedeem, met name te zien als een toegenomen buikomvang
- Benauwdheid

Normaal hart

DCM: Vergroot hart met dunne hartspier

De diagnose van cardiomyopathie

Wanneer uw dierenarts een vermoeden heeft van hartfalen dan wordt er meestal een aantal onderzoeken aangeraden. Daartoe hebben we de volgende mogelijkheden;

- Röntgenfoto van het hart
- Echo van het hart
- ECG
- Bloeddrukmeting
- Bloedonderzoek

Soms zullen alle onderzoeken noodzakelijk zijn en soms slechts een deel van de onderzoeken. Uw dierenarts zal bepalen wat nodig is. Alleen door onderzoek kunnen we de oorzaak van de klachten bepalen en een behandeling instellen.

Bij het onderzoek in de praktijk valt vaak een hartritme stoornis op. Hiervoor kan de dierenarts aanwijzingen krijgen bij het onderzoeken van uw hond. Vooral door het voelen van de pols en het luisteren naar het hart.

De behandeling

De behandeling van “hartfalen bestaat uit een aantal onderdelen. Vaak is het noodzakelijk om deze allemaal te combineren. Meestal beginnen we pas met behandelen wanneer uw hond of kat ook echt klachten krijgt en er een definitieve diagnose is gesteld door nader onderzoek (dus niet bij een beginnend probleem zonder klachten).

Een onderdeel van de behandeling zal altijd zijn het goed opvolgen van de afwijkingen aan het hart. De medicijnen die we gebruiken zijn:

- Vocht afdrijvende middelen zoals bv furosemide
- Zogenaamde ACE remmers bv. fortekor
- Contactieverhogende middelen (pimobendan)
- Functieverbeterende middelen (digoxine)

Meestal wordt een combinatie van middelen voorgeschreven en we hebben het hier over een levenslange behandeling. Belangrijk is het om te realiseren dat de afwijking nooit meer weg zal gaan, we kunnen het leven alleen langer en leuker maken door het geven van medicatie. Hartproblemen zijn ernstige aandoening, maar meestal kunnen we het leven van uw hond een stuk aangamer maken. Voordat we kunnen gaan behandelen is nader onderzoek altijd noodzakelijk.

Gewoon een pilletje geven, omdat er een ruisje te horen is is niet meer van deze tijd en kan gevaar opleveren voor uw hond.

De vooruitzichten van een hond met cardiomyopathie

Dilatatieve cardiomyopathie is een ernstige aandoening waardoor de levensduur van de hond ernstig verkort wordt. Met medicijnen kan de aandoening niet verholpen worden. Het doel van medicatie is het verbeteren van de hartfunctie en het daardoor verlengen van de levensduur. Hoe lang dat is, is afhankelijk van de ernst van de afwijking.

Door middel van een echo is deze ernst vast te stellen, maar dan nog kan moeilijk ingeschat worden hoe lang een hond het nog goed doet op de medicijnen.

Preventie van cardiomyopathie

Omdat bij cardiomyopathie een erfelijke achtergrond vermoed wordt, is het belang om lijders aan cardiomyopathie uit te sluiten van de fok. Dat is meteen een probleem omdat de ziekte zich vaak pas op latere leeftijd manifesteert. Honden van ouders die zijn overleden aan cardiomyopathie hebben in ieder geval baat bij een jaarlijkse preventieve echo om de hartfunctie te controleren. Bij honden van hoog risicorassen is het aan te bevelen.